

Foto: Alenka Tomc

HVALA ZA SLOVO

*Minila so leta,
da rečem lahko
le hvala za to,
da prišlo je slovo.*

*Hvala za svobodo
in preljubi ta mir,
ki mi v srcu prepeva,
da iz dneva v dan slavim.*

*Hvala, da odšel si
in pustil me samo,
da našla sem sebe
in svoje zaklade.*

*Hvala za lepe trenutke
veselja in sreče,
ki doživljam jih sama,
brez tebe seveda.*

Cvetka Lavrič

*Ne odklanjaj dobrote onemu,
ki jo potrebuje,
če je v tvoji moči,
da jo izkažeš*

Prg 3, 27

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: Mi
- Utrinek: *Sveto pismo*
- Medsebojni odnosi: O ODGOVORNOSTI
- Povzetki s sestanka odbora
- Prispevki skupin SRCE
- Odmevi:
 - Počitniški dnevi v Kančevcih
 - Letovanje na otoku Murter
 - Pohod po E7
 - Romanje na Ptujsko Goro
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih
 - Vabilo na 3. posvet: Otroci in razveza
 - Vabilo na Sladko Goro
 - Vabilo na kostanjev piknik
- Za vas smo prebrali: *Ko se hude stvari zgodijo dobrim ljudem*
- Oglasi, obvestila

Uvod

*Že sedmo leto smo skupaj, čas res hitro teče!
Mnogo prijateljstev se je steklo med nami, veliko
lepega smo doživeli skupaj.*

*Tudi za letošnje leto je pripravljen pester program,
za vsakogar se bo našlo kaj zanimivega. Med
počitnicami smo skupaj doživeli mnogo lepega, o čemer
pričajo številni prispevki, ki so obogatili to glasilo.
Veseli me, da se je število dopisovalcev povečalo, da
niso več potrebne prošnje za pisanje prispevkov. To da
vedeti, da nam je glasilo v veselje in ga radi prebiramo,
da je postalo »naše«.*

*Jesen bo prav tako pestra, mnogo dogodkov je
napovedanih. Med njimi bi vas rada opozorila na posvet
naše skupine Otroci in razveza 10. oktobra. Vi ste še
prav posebno vabljeni, da se ga udeležite, saj nam
otroci pomenijo največ in se zavedamo njihovih travm
ob razvezi. Nasvidenje torej na posvetu ali na katerem
od drugih pripravljenih srečanj.*

Helena

Odkritje in prehod od "jaza" k "mi" predvideva dolgo pot dozorevanja, ki gre prek različnih kriz.

"Mi" še ne obstaja, če je zgolj neka skupina, znotraj katere ni osebnih pomembnih odnosov. Značilen primer tega je adolescenca. V njej se pogosto uporablja "mi", s katerim se ščiti slabotni "jaz".

"Mi" ne nastane samo zato, ker obstajajo drugi ljudje poleg mene. **Če hočemo, da pride do "mi", se moramo vsi naučiti izgubiti samega sebe in se v drugih spet najti.** Ta dinamika je težka in tvegana. Potrebuje učenje sobivanja, sožitja in vzajemno delitev. Vsega tega ni mogoče doseči brez spoštovanja, poslušanja, pogovora in ljubezni.

"Mi" ni razširjeni "jaz", kakor se nam pogosto zdi. "Mi" je nova enost, ki človeka kliče, vključuje in presega. "Mi" je pot izgube "jaza" in ponovnega srečanja z enostjo, ki jo slutimo, a nikdar v celoti ne uresničimo (znotraj vasi, skupine ali skupnosti).

Prehod od "jaz" k "mi" zelo dobro osvetli **zgodbja Antonia De Mella:**

"Skupina fantov se je odpravila v sosednjo vas na praznovanje. Ves dan so plesali in pili. Vzdušje je bilo evforično, spodbudno in razburljivo. Ponoči so se začeli peš vračati v svojo vas. Bili so pijani in utrujeni. Nekateri je že začela boleti glava. Začelo je deževati in zelo se je ohladilo. Zatekli so se v utico na začetku nekega posestva. Stisnili so se drug k drugemu, da so bili lahko vsi pod streho in da jim je bilo toplo. Zjutraj so se prebudili v veliki zmed. Bili so tako prepleteni, da niso vedeli, katere noge in roke so od koga, in zato niso mogli iz ute. Mimo je šel kmet z oslom. Prosili so ga, naj jim pomaga. Vzel je žebelj iz oslovega sedla in začel zbadati najprej podplate, nato pa še roke. Vedno ko je zbodel, je vprašal: 'Čigava je ta noga?', je dobil odgovor: 'Moja!' Vsakemu je povedal in pokazal, katero stopalo in katera roka mu pripada. Tako so se vsi spet zavedali svojih rok in nog. Vsako telo je počasi dobilo svoje ude."

Šele ko je vsak vzkliknil, se je ustvaril "mi". Ko se nas dotakneta bolečina ali veselje drugega in nanju odgovorimo tako, kakor da sta to naša bolečina in veselje, tedaj se je ustvaril "mi".

"Mi" ni skupnost, ki ima skupne interese. "Mi" je skupnost oseb, ki so pogosto v stiku in so lahko mnogi, a eno samo telo.

"Mi" nastaja z empatijo in ljubeznijo.

Empatija: učim se gledati na stvarnost z očmi drugega. Učim se čutiti s čustvi drugega. Zaznavam, kar čuti, in to hkrati odsevam v svojih gestah in besedah.

Ljubezen: druge sprejemem v svoj čustveni svet in jim zastonj ponudim svojo ljubezen. Med empatijo in ljubeznijo je simpatija, ki je značilna tudi za "mi". Simpatija je vibrirati z, trpeti z, veseliti se z.

"Mi" predpostavlja, da samega sebe nimam za središče in vesoljno normo. "Mi" relativizira, se nanaša na, potolaži in se pogovarja. "Jaz", ki se vključi in raste v "mi", je sposoben poslušanja in demokratičnega sobivanja z različnostjo. Ne izvaja uniformiranja ali standardiziranja drugih. Sprejema njihovo različnost v spoštljivem in mirnem sobivanju. Tako je "jaz" obogaten z različnimi gledišči, čustvenimi odzivi in izkušnjami, ki izvirajo iz "mi".

"Mi" ni zaprt geto ali omejena mafija, neka omejujoča, izključujoča in včasih napadalna skupina.

"Mi" je program človeškega razvoja. Je skupnost, ki je na poti k utopiji zedinjenega človeštva. "Mi" zahteva giblivo, izogibanje sli po moči, zavedanje in analizo stvarnosti. Predvsem pa zahteva občutljivost za zaznavanje potreb vsakega člana, ki je del te enosti.

"Mi" v skupini je pot od moči k ljubezni. To je dolga pot, na kateri so vzponi in padci. Zahteva nenehno razjasnjevanje o treh vprašanjih: znotraj ali zunaj?, zgoraj ali spodaj?, blizu ali daleč?. Ta tri velika vprašanja o pripadnosti, moči in ljubezni je treba med dozorevanjem nenehno razjasnjevati. Le mirna razjasnitev teh vprašanj bo živemu organizmu, ki je "mi", omogočala rast in zdrav razvoj. Merila pripadnosti morajo biti jasna. Jasna mora biti tudi skupna moč, ki so je znotraj "mi" deležni vsi. Jasna mora biti tudi ljubezen, iz katere ta "mi" raste in se združuje. Na dolgi in težki poti bodo nastopale tudi nerešene osebne težave, ki bodo proces ovirale: odvisnosti, prenos, boji za oblast, intimizmi, oddaljevanja.

Vaja:

1. Potem ko si se umiril in sprostil, se poskušaj spomniti vseh tistih "mi-jev", katerih del si bil v svojem življenju. Glej obličja, imena in besede. Poskušaj se spomniti, kako si se v teh "mi-jih" počutil. Ali so bili zelo

zaščitniški, maternični ali pa si v njih dozoreval in so spoštovali tvojo svobodo in slišali tudi tvojo besedo? Kaj te je od tega "mi" oddaljilo? Kako si v njem rasel?

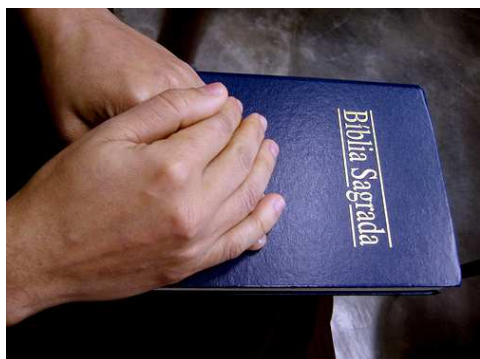
2. Zavedaj se svojih potreb, ki te ženejo v "mi". Opazuj, ali resnično želiš na nekem področju svojega življenja ustvarjati ali biti del pristnega "mi". Zavedaj se težav, a zaupaj v motive, ki izhajajo iz tvojih potreb in želja. Morda boš poiskal ali začel ustvarjati "mi".

3. Premisli, kaj bi lahko ti doprinesel k "mi". Zavedaj se, da tvoje osebne sposobnosti v sedanjem načinu življenja verjetno niso do konca uporabljene in izkoriščene. Kakšna bi bila tvoja beseda in pristen prispevek k nekemu "mi"? Kako so lahko tvoja razumnost in sposobnost analize, tvoja moč povezovanja in sprejemanja osebnih razlik v spoštovanju do istovetnosti vsakega posebej, tvoja sposobnost za motiviranje sebe in drugih, tvoja sposobnost za načrtovanje dejavnosti v korist "mi" in vsem drugim?

Utrinek:

SVETO PISMO

- Ali si predstavljaš, kaj bi se zgodilo, če bi s Svetim pismom ravnali tako kakor s prenosnim telefonom?
- Če bi Sveto pismo vedno nosili s seboj v torbici ali žepu svojega plašča?
- In če bi ga odprli ob različnih priložnostih čez dan?

- In če bi se vrnil in ga šli iskat, kadar bi ga pozabili doma ali v službi?
 - In če bi ga uporabljali za pošiljanje sporočil svojim prijateljem?
 - In če bi z njim ravnali tako, kakor da ne moremo živeti brez njega?
 - In če bi ga podarili svojim otrokom?
 - In če bi ga brali na potovanju?
 - In če bi ga odprli, ko se znajdemo v težkem položaju ali stiski?
- Drugače kakor prenosni telefon Sveto pismo ne izgubi signala. "Deluje", kjer koli smo. Ni nam treba biti v skrbeh, koliko denarja je še naloženega, kajti Jezus je vnaprej plačal račun in dobropis je več en. Je tudi najbolj gotova stvar: povezava se ne prekine in baterija ostaja polna vse življenje.
 - "Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite ga, dokler je blizu!" (Iz 55,6)

OB SVETEM PISMU NAM PRIDEJO PRAV
TELEFONSKE ŠTEVILKE ZA KLIC V SILI:

Ko si **žalosten**, odtipkaj **Jn 14**.

Ko **kdo o tebi slabo govori**, odtipkaj **Psalm 27**.

Kadar si **živčen**, odtipkaj **Psalm 51**.

Kadar si v **skrbah**, odtipkaj **Mt 6,19.34**.

Kadar si v **nevarnosti**, odtipkaj **Psalm 91**.

Kadar **se zdi**, da je **Bog nekje daleč**, odtipkaj **Psalm 63**.

Kadar **tvoja vera potrebuje spodbudo**, odtipkaj **Heb 11**.

Kadar si **sam in te je strah**, odtipkaj **Psalm 23**.

Kadar si **nerazpoložen in pred tem**, da bi **koga obsojal**, odtipkaj **1 Kor 13**.

Da bi **odkril skrivnost sreče in zadovoljstva**, odtipkaj **Kol 3,12-17**.

Kadar si **pobit in nesrečen**, odtipkaj **Rim 8,31-39**.

Kadar iščeš **mir in počitek**, odtipkaj **Mt 11,25-30**.

Kadar **se zdi**, da je **svet pomembnejši od Boga**, odtipkaj **Psalm 90**.

Dobil sem ta seznam številke za klic v sili in zdelo se mi je vredno, da ga podelim s posebnimi ljudmi, kakršen si ti. Vstavi ga v svojo beležko - kakšna od teh številke utegne biti koristna v nekem trenutku

TVOJEGA ŽIVLJENJA!!!

... naj te Bog blagoslavlja ...

"Vi ste lok, iz katerega so,
kot žive puščice, izstreljeni otroci ..."

K. Gibran

Živimo v času, ko je bolj kakor kdaj prej življenje zaznamovano z vsesplošno odgovornostjo: med narodi, med ljudmi, predvsem pa s človekovo odgovornostjo do vseh oblik življenja. Vsi smo med seboj povezani in soodvisni! To nas sili, da v temeljih spremenimo vzorce mišljenja, po katerih so za naše življenje, za dogajanje na zemlji in po svetu odgovorni vedno – drugi.

Tudi sami se velikokrat zalotimo, ko si mislimo in tudi na glas povemo, za kaj vse v našem življenju so "krivi" naši starši, pri tem pa pozabljamo, da se kaj hitro utegne zgoditi, da bodo isto očitali naši otroci nam! Je pa manjša verjetnost, da se to zgodi, če jim bomo s svojim zgledom pokazali, da "*za svoje življenje sami prevzemamo odgovornost*", če jih bomo podprli in jim pomagali, da se tega naučijo tudi oni in postanejo samozavestni, samostojni mladi ljudje s spodbudno podobo o sebi!

Vsakdanja opravila in dogodki so lahko iztočnica za urjenje, še lažje pa je ob prelomnicah v otrokovem življenju: za rojstne dneve, ob novem letu ali, še najprimernejše, na začetku novega šolskega leta.

Ste že opazili (ali se spomnite, če imate že odrasle otroke), kako se spremenijo otroci med počitnicami? Ne le, da zrastejo (to zagotovo vidite, ker prerastejo oblačila in obutev), temveč kako so postali samostojnejši, zanimajo jih druge reči, začenjajo opuščati igračke in podobno. To je ravno pravi čas, da jim poveste, kaj ste opazili, da vam je to všeč, da to spoštujete in se tega veselite – da pa odraščanje pomeni tudi prevzemanje več odgovornosti. Toda ne pozabite, da tudi *več pravi!*

Ko se boste tega lotili, lahko opazite, kako se oklepate svojih pokroviteljskih vzorcev, s katerimi otroke dejansko utesnjujete in onemogočate pri osamosvajanju: ker vas skrbi zanje, ker jim ne zaupate dovolj, da bodo zmogli sami, ker prevzimate odgovornost zanje tudi v tistem delu, v katerem, bi jo že lahko prevzeli sami ... Pomislite, ali to drži.

Z novim šolskim letom bi lahko na primer otroku prepustili odgovornost jutranjega vstajanja. To seveda vključuje tudi dogovor o uri, ob kateri bo šel počivat, da bo imel dovolj spanja in ne bo težav pri bujenju. Preprosto mu pojasnite, da mu zaupate in dovolite veliko reči, ko zanje prosi in se sklicuje tudi sam na to, da je "že velik", pa tudi ker sami to vidite in ga v osamosvajanju podpirate. Zato na primer ne boste več skrbeli za njegovo bujenje za šolo.

Podobno se lahko dogovorite glede vzdrževanja oblačil – skrbi naj za to, da so oprana in zlikana (dvanajst-, trinajstletni otrok si lahko kaj že tudi sam zlika in poskrbi, da razvrsti in pravočasno pripravi oblačila za pranje). Pogovorite se o tem, ali želi biti urejen in imeti urejena oblačila in (če ste razčistili to tudi sami pri sebi) jasno povejte, da se odslej ne boste več počutili odgovorni za to, če bo šel v šolo z umazanimi hlačami ali nezlikano majico. To je njegova skrb, ker ni več tako majhen, da bi to morali delati zanj vi. Ne odtegnite pa mu na začetku pomoči in spodbude. Enako se lahko dogovorite glede pospravljanja njegove sobe. Opreделите, kaj pričakujete – na primer sesanje tal enkrat na teden, nekajkrat na leto pomivanje okna, skrb za red v omari ... Pustite mu, da si sam izbere čas, kdaj bo dogovorjeno opravil. Ne nadzorujte ga! Spodbudite ga in ponudite se, da mu pokažete, kako bo lahko najhitreje opravil nalogo. Držite pa se tega, kar se bosta dogovorila in za kar bo prevzel odgovornost. Mogoče se bosta morala pogajati, a s tem mu boste dali vedeti, da ga upoštevate kot *enakovrednega* sogovornika, kar tudi je! Tako boste samo še dodali kamenček k oblikovanju otrokove samopodobe.

Zelo zgodaj se z otrokom lahko dogovorite, da je priprava torbe in skrb za domače naloge njena/njegova skrb in odgovornost. To seveda, ne pomeni, da ji/mu ne pomagata pri tem, *če vas prosi za pomoč*, temveč da je/ga ne preganjate in ne preverjate nenehno, ali je nalogo naredil/-a ali ne, ali je ali ne vse v torbi, kar bo potreboval/-a naslednji dan v šoli. Otroku mora hitro postati jasno, da *v šolo hodi zaradi sebe* – ne zaradi vas! Dajte mu potrebno podporo in pomoč – *če vas prosi ali če se tako dogovorita*. Pokažite zanimanje za njegove izdelke, za to, kako urejeno torbo ima ali kakšni so zvezki – naj to *ne bo opravljeno kot preverjanje*, ampak naj to doživi kot skrb in vaše zanimanje za tisto, kar dela, s čimer se ukvarja, da želite vedeti, kaj ga zanima. Pomembna je *vaša drža* pri tem! Ni spodbudno, če otroku pokažete ali poveste, da vas je razočaral s svojim

neuspehom, da vas skrbi, ker ima težave v šoli, da torba ni tako pripravljena, kakor bi si vi želeli, da "ni dovolj priden", da bi bil lahko uspešnejši, da ne izpolnjuje vaših pričakovanj ... Naj mu vaše vedenje in izjave ne dajo podlage za razmišljanje, da ni otrok, kakršnega ste si želeli, da se bo počutil neljubljenega! Otroci se ne sprašujejo in nam ne izražajo nenehno svojega razočaranja nad tem, kako slabi starši smo ali ne izpolnjujemo njihovih pričakovanj, ne govorijo o tem, kakšno mamo ali očeta so si zamislili, si ga zaslužijo ali želijo! Verjetno pa na kaj takega prav tako pomislijo.

Otrok, ki čuti, da je brezpogojno sprejet takšen, kakršen je, da mu starši zaupajo in da vedno lahko dobi pomoč, če prosi zanjo, bo poglobljal samozaupanje, lažje prevzemal odgovornosti in jih izpolnjeval. Pomembno pa je, da si vi želite samostojnega, neodvisnega otroka. Pomembno je, da se zazrete vase in vprašate, koliko zaradi *svoje potrebe*, da ohranjate odvisnost, ali zaradi lastne negotovosti in nezaupanja v otroka zavirate razvoj njegove dobre samopodobe.

Seveda pa se boste morali pri vsem tem zamisliti tudi nad samim seboj. S tem, da prevzimate v življenju odgovornost za mnoge stvari – v službi, odnosu s prijatelji, sorodniki, v odnosu do drugega otrokovega roditelja in tako naprej, se boste znašli pred odločitvijo, da to začnete "od-puščati" od sebe. Sprva utegne biti težko, sčasoma pa boste zaznali, koliko bremena ste odložili in kako lahek je postal vaš korak! *Odločitev je vaša*. Tako kakor je vaša odločitev, ali na telefonski klic odgovorite (na primer ko vozite avto) ali ne. In če odgovorite in vas pri tem zanese s ceste – kdo bo tisti, na katerega boste jezni (bo odgovoren!) – tisti, ki vas je klical, ali ...?

Svobodna volja je neprecenljiv dar. Je pa tudi breme, ali ne?

*"Lokostrelec pa vidi cilj na poti neskončnosti
in On s svojo močjo napenja lok,
da bi Njegove puščice mogle leteti hitro in daleč."*
K. Gibran, PREROK

POVZETEK S SESTANKA ODBORA SKUPINE SRCE

Priprava: Helena Škrlep

- Dnevni red:**
1. Poročanje o delovanju skupin Srce in perspektivah
 2. Določitev datumov srečanj v Ljubljani v letu 2009/10
 3. Vzporedne dejavnosti
 4. Oktobrski posvet
 5. Blagajniško poročilo
 6. Razno

K 1

Skupina Sv. Peter/Otočec, poročala Alenka Tomc:

Na zadnjem srečanju junija so bili navzoči trije člani, a duhovni vodja g. Dular meni, da bi obdržali skupino, čeravno je sprva vztrajal, da bi jih moralo biti najmanj pet. Nadaljevali bodo program prejšnjega leta. Razmišljajo pa, da bi srečanja predstavili s petka na četrtek, torej na vsak drugi četrtek v mesecu. Pripravili so uspelo romanje na Trško goro in prišlo je tudi veliko Dolenjcev, predvsem iz materinskega doma. Predlagajo, da bi to majsko romanje postalo tradicionalno.

Skupina Sv. Duh pri Škofji Loki, poročala s. Meta Potočnik:

G. Edo Erzetič je vodil uspešno ekskurzijo v Goriška brda (10 članov). Dobivali so se prvi ponedeljek v mesecu, letos pa bodo srečanja ob torkih. Običajno število navzočih je 10 do 12, drug drugega spodbujajo. Nadaljevali bodo srečanja ob knjigi Inteligentna čustva. Metoda Gradišek pripravi nekaj teorije in vaje, veliko je molitve, lepo vzdušje. Predlagajo delavnico na dve soboti, ki bi jo vodila Alenka Rebula na temo komunikacije z otroki in govorice telesa, in pripravili bodo izlet za vse skupine Srce aprila po veliki noči.

Skupina Sv. Jožef, Ljubljana, poročala Helena Reščič:

Srečanj se udeležuje od 20 do 30 članov, tudi na neuradni dve poleti jih pride precej. Skupina je izvedla celoten letni načrt razen posveta, ki je bil predstavljen na oktober: srečanja s predavanji, delavnice, duhovne vaje, izlete in romanja ter izdaje glasila. Uspešno je 30 članov in njihovih otrok letovalo na Murterju.

Predlagan je izlet k p. Geržanu na Sladko Goro na soboto ali nedeljo v novembru, ker pater ne utegne priti v Ljubljano.

K 2

Letna srečanja pri Sv. Jožefu v Ljubljani – vsak zadnji ponedeljek v mesecu:

28. septembra	22. februarja
26. oktobra	29. marca (p. Vili, priprava na veliko noč)
30. novembra	19. aprila
21. decembra (p. Vili, priprava na božič)	24. maja
25. januarja (p. Šinkovec)	21. junija

Na srečanja bi povabili še predavatelje (tudi za Sv. Peter/Otočec):

- p. Ristič (odvisnost od odnosov in osvobajanje)
- p. Platovnjak (odpuščanje)
- p. Mio Kekić (obdelava bibličnega odlomka)
- Vili Granda (okrevanje)
- škof dr. Jurij Bizjak (evharistija in spodbuda)
- s. Judita Mihelčič

K 3

Duhovne vaje v tišini bodo predvidoma od **5.-7. marca 2010** v Ilirski Bistrici (z varstvom in programom za otroke), vodil jih bo p. dr. Viljem Lovše. V adventu (začetek decembra) so bile predlagane pri Sv. Duhu, a se je še treba dogovoriti s p. Mihom Sekolovnikom.

Povabilo bo objavljeno na spletnih straneh Duhovnega središča sv. Jožefa, v Družini in po radiu Ognjišče.

Delavnice

- adventno in cvetno bo vodila s. Meta Potočnik, slaščičarsko pa Eli Lavrič. O času in prostoru bodo člani skupine Srce pravočasno obveščeni v svojem glasilu in po e-pošti.

Izleti

- **septembra** romanje na Ptujsko Goro (Tomaž Rozman);
- **oktobra/novembra** izlet na Sladko Goro ali obiranje oljk - trgatev (Iztok Klančar);
- **januarja** pohod po Primorskem (Nevio Santin);
- **februarja** smučarsko-pohodni dan na Sv. Višarje (Vili Granda);
- **aprila** izlet v organizaciji škofjeloške skupine (Edo Erzetič);
- za **prvomajske praznike** pohod E-7 (Marjana Kos);
- **majsko romanje** na Trško goro (Alenka Tomc);
- **20. junija** izlet k Sv. Primožu (Helena Reščič);
- poletni pohod po E7 (Marjana Kos).

Letovanje

P. Lovše je članom odbora ponudil možnost rezervacije za poletne počitnice v Trenti ali na Murterju. Alenka Tomc je menila, da je organizacijsko Murter manj naporen od Trente, in ker je bilo letošnje letovanje na morju uspešno, naj bi ga ponovili. P. Lovše bo rezerviral hišo jezuitov na Murterju med 10. in 20. avgustom 2010 in bo duhovni vodja letovanja.

K 4

Posvet

Posvet skupine Srce bo **10. oktobra** od 9h do 14h z naslovom **Otroci po razvezi**. Prvi del bo strokoven, drugi pričevalski, tretji pa zaključek z diskusijo.

Vabljeni so predavatelji: Bogdan Žorž (navezanost mam na otroke), Dušica Grgič, Mirjam Erce, p. Vili Lovše in p. Silvo Šinkovec, pričevalci pa bodo: Alenka Tomc kot razvezana mati, Vili Granda kot razvezani oče, hči Helene Reščič kot otrok razvezanih staršev in morda še ga. Nataša Urh.

Na posvet bodo vabili na spletnih straneh Duhovnega središča sv. Jožefa, v Družini in po radiu Ognjišče, na spletnih straneh RKC pod Aktualno, na srečanjih skupin Srce, osebno bo poslano vabilo nadškofu Uranu in generalnemu vikarju Oberstarju, vsem škofom, Škofijskemu odboru za družino, g. Dularju (morda bi spregovoril tudi kot pričevalec - vodja skupine Sv. Peter/Otočec), Alenki Frasn, materinskim domovom, Samarijanu. Povabilo mora biti izročeno/objavljeno najpozneje do 20. septembra.

K 5

Duhovnemu središču sv. Jožefa je bilo po p. Viliju izročeno 160 evrov za ogrevanje, ostane pa zbranih še 1062 evrov v blagajni v varstvu p. Vilija. Podrobnejše poročilo bo priložila blagajničarka Cvetka Videnič.

K 6

Majčke z motivom srca za člane skupine so pošle. Na prvem srečanju bodo člani lahko povedali, kolikšno je njihovo zanimanje za nove majčke.

Darilo za predavatelje: večinoma so duhovniki, zato odbor predlaga, da jih nagradimo z darom za eno sv. mašo.

Jeseni bo nastala **skupina za razporočene**, ki so na novo našli svoj par in iščejo novo priložnost in svoje mesto v Cerkvi. Po mnenju p. Vilija naj bo to manjša skupina do 6 parov (doslej so prijavljeni trije), katere srečanja ne bodo javno objavljena. Duhovni vodja te skupine bo p. dr. Vili Lovše.

SKUPINA SRCE DOLENJSKA

Pripravila: Alenka Tomc

Skupina SRCE Dolenjska v novomeški škofiji deluje v župniji Št. Peter-Otočec že tretje leto. Njen duhovni voditelj je g. župnik msg. France Dular.

Letos bodo srečanja vsak **3. ponedeljek v mesecu** ob **20. uri** poleti oziroma ob **19. uri** pozimi v veroučni učilnici Petrovega doma v Št. Petru. Pred srečanjem je v župnijski cerkvi sv. maša. Oktobrsko srečanje bo **19. 10. 2009 ob 20. uri**.

Srečanja bomo nadaljevali po gradivu Zdravljenje z Božjo besedo.

Za nadaljnje informacije za skupino SRCE Dolenjska je na voljo Alenka Tomc, tel. 051 322 969, e-naslov alenka.tomc@krka.biz.

Prisrčno vabljeni! Skupaj nam je lepše in lažje!

Odmevi : POHOD NA TRŠKO GORO, IMENOVANO TUDI GORA CVIČKA

Zapisala: Marina Gruden

Bom začela malce drugače in se zahvalila Alenki za krasno organizacijo druženja in pohoda na Trško goro. Prizadevna je naprej pripravila kosilo za nas pohodnike. Razmišljala sem, da je mogoče pohod tako zahteven, da se moram pošteno podpreti, in sem z užitkom pojedla zajetni obrok.

Pot smo začeli pri osnovni šoli Otočec, kamor smo se pripeljali iz Gumberka, od Alenkinega doma – prečkali smo Krko in opazovali slikovito dolenjsko pokrajino. Najprej smo šli peš skozi vas in na njenem koncu zavili na urejeno označeno gozdno učno pot. Nato nas je čakal vzpon. Pot je šla mimo potočka, ki nas je obdal s hladom in kjer smo se seveda fotografirali. Potem smo jo mahnili po ozki stezi, kjer se je malce pred vrhom slišal vzdih: »Glej, še malo!« Povzpeli smo se s 177 na 428 metrov nadmorske višine. Hoja je bila prav prijetna in nezahtevna!

Na goro se lahko povzpemo z različnih strani, hodimo okoli nje ali pa po sredini – povsod pridemo na vrh. Tam stoji romarska cerkev Marijinega rojstva, ki jo je leta 1623 dal postaviti opat stiškega samostana Jakob Reinprecht. Poleg cerkve rastejo štiri lipe. Najmočnejša med njimi je z 830 cm v prsnem obsegu tudi najdebelejša dolenjska lipa; notranjost ima votlo in takoj smo jo uporabile za preoblačenje. Sonce in nahrbtnik sta naredila svoje, majice so bile mokre, mi pa smo šli še k maši, ki jo je imel g. župnik Dular, vodja dolenjske skupine Srce.

Po maši smo si odpočili oči s prelepim razgledom na Novo mesto in druge zaselke ter Gorjance. Pot navzdol je bila lahka in polna vtisov. Kar 24 nas je bilo in nadaljevali smo druženje še pri Alenki doma, znova ob obloženi mizi.

Odmevi: Duhovni teden v Kančevcih
Zapisala: Veronika Jeretina

Zelo sem hvaležna vsem, ki so organizirali in vodili te počitnice, vsem, s katerimi smo skupaj preživljali teden, pa tudi tistim, ki so me spodbujali, da sem vztrajala in se teh počitnic udeležila, kajti otroci so se upirali, da bi šli z mano. Ker živijo pri očetu in že kar nekaj časa niso bili pri meni, sem jih morala zelo razumno voditi, da so šli sploh z mano, kajti predvsem najstarejši Miha je govoril, da bi ostal z mojim bratom in mu pomagal, ko ureja stanovanje, mlajša otroka pa sta potegnili z njim. Tudi sicer je prava umetnost, da jih vodim, ko se mi vsi trije naenkrat uprejo.

Močno se tudi pozna vpliv drugačne vzgoje pri očetu. Še posebno me boli, da pri njem ne hodijo k verouku in sv. maši ter so deležni celo negativnega govorjenja o Bogu in Cerkvi. Preden smo prišli v Kančevce, so glasno ugovarjali, češ da ne bodo kar naprej molili in hodili v cerkev. Z menoj so se pogajali o tem, da jim ne bo treba vsak dan k maši in da bomo vprašali, ali nam bodo dovolili gledati TV. Prepričani so bili, da ne morejo preživeti dneva brez televizorja. V Kančevcih so se prvi dan lahko prepričali le, da ga imajo, potem pa niso več vprašali zanj ...

Vedela sem, da jim bo všeč, ko bomo enkrat prišli tja. Lani maja smo se udeležili duhovnega vikenda v Kančevcih in jim je bilo zelo všeč, zato mi je bilo lažje, otrokom pa tudi. Zdaj ugotavljam, da je vse, kar smo doživeli v Kančevcih, preseglo naša pričakovanja. Največjo zahvalo dolgujem p. Primožu, ki je vodil počitniški teden in nam bil vedno na razpolago za duhovno oskrbo. Z otroki pa je bil Blaž, ki se pripravlja na redovno življenje in je bil kakor pravi Frančišek zgled vsem nam. Še posebno sem vesela, da so imeli otroci sebi primerno družbo, hvaležna sem Vilmi in Tonetu, ki sta jim pripravila veliko iger in praktičnega dela. Najdragocenejša pa je po mojem mnenju prav izkušnja mojih otrok, da so prijatelji, s katerimi so se ves dan igrali, šli zvečer k sv. maši in molili tudi čez dan. Tako so lahko spoznali, da sta sv. maša in molitev del življenja, da je Bog blizu in ne samo nekaj za fanatike.

Meni osebno so sicer veliko bolj všeč prave duhovne vaje - v tišini, vendar vem, da tiste ne bi bile za moje otroke, ki pravzaprav sploh ne poznajo Boga. Ugotavljam pa, da je bilo tudi zame dovolj duhovnosti. Hvaležna sem p. Primožu za pogovor in sv. spoved. Veliko gradiva, ki ga je pripravila Vilma, sem odnesla domov in prav gotovo ga bom med letom še vsega predelala. Spoznavam, da je bila skrb za telo, dušo in duha v ravnovesju in prav je tako, saj človek končno ni samo duhovno bitje.

Lepo se mi zdi, da smo ves teden premišljevali samo Jožefovo zgodbo, saj je zelo bogata in poučna. Skupaj smo jo prebirali, potem pa otroci zase, starši pa zase premišljevali o njej. Spoznala sem, da mi je Jožef lahko velik zgled, saj so se mu zgodile velike krivice, a jih je Bog obrnil v dobro, ker je vanj zaupal. Posebno so mi bile všeč pesmi, ki smo jih prepevali. Tudi mojim otrokom so bile blizu, posebno Helena jih je rada pela.

Tone je pripravil veliko dejavnosti: otrokom je pokazal, kako se podirajo drevesa v gozdu, pripravljali smo drva, otroke je učil plezati (s seboj je imel plezalno opremo), sami smo izdelali babuško in jo postavili na domači vrt. Otroci so bili navdušeni, da so lahko sami uporabljali pravi vrtni stroj, varili ... Sami so izdelali hodulje in se potem učili hoditi z njimi, preskusili smo jih tudi odrasli. Zadnji dan je pripravil zanimive igre

brez meja. Vilma pa nas je naučila izdelati blazino s šivanjem, barvali smo mandale in na steklo ter počeli še marsikaj.

Doma zdaj vsak večer prižgemo svečke v kozarčkih, ki so jih sami poslikali, in se Bogu zahvalimo za te lepe počitnice in molimo za vse, s katerimi smo jih preživljali. Moja mama sploh ni mogla verjeti, koliko izdelkov so otroci prinesli domov in o koliko rečeh so pripovedovali ...

Zelo sem hvaležna Bogu za te počitnice. Upam, da bodo v Kančevcih vsako poletje in da se jih bomo še lahko udeleževali.

Odmevi:

POČITNICE NA MURTERJU

Zapisal: Tomaž Rozman

Moram reči, da mi pisanje člankov še danes predstavlja težavo. Tako imam veliko pomislov o tem, kako zamejiti temo, kakor da je v meni še zmeraj strah, da me bodo »razkrinkali«. Skrivati svojo identiteto pa je zelo naporno. Rad bi si snel masko navidezne varnosti, ki to sploh ni. Je neki globlji vzorec, ki sem ga žal podedoval, »program«, zasidran v nas.

Letošnje počitnice članov skupine Srce so bile druge, tako da je neka izkušnja že bila, kar olajša delo organizatorju. Prepričan sem, da je na njih vsak lahko zadostil vsaj delčku svojih potreb. Po mojem mnenju so take počitnice enkratna priložnost, da se člani spoznamo bolje, tudi v svoji slabostih, skupine naj ne bi idealizirali. Otroci, ki so šli z nami, so imeli družbo sovrstnikov. Lara je bila tako navdušena nad skupino, da je naslednji teden poromala z mamo in srčki še na Ptujsko Goro.

Naj se v imenu vseh počitnikarjev še enkrat zahvalim vsem prizadevnim organizatorjem, patru, ki nas je duhovno spremljal, in nam vsem za dobro ozračje. Za naslednje leto dajem svoje mesto drugim članom - prostora je le za trideset ljudi. Pojdite, ne bo vam žal, predvsem zaradi otrok ne.

Kratek naslov, a dolga pot, po kateri že dlje hodijo naši »srčki«. Jaz sem se letos prvič pridružila, upam, da ne zadnjič. Na poti sem doživela veliko nepozabnih trenutkov.

Deveterica se nas je zbrala na železniški postaji v Ljubljani (Nevio, Albina, Breda, Marija C., Zdenka, Silva, Alenka, Marjanca in jaz). Vsak na svoj način je prišel do tja: s taksijem, z vlakom, na štop in zadnji hip ..., a vsi dobre volje. Odpeljali smo se do Borovnice, od tam pa do Pekla - nekateri peš, nekateri pa skupaj z nahrbtniki in taksijem. Tako smo varčevali z močmi, saj je bila tistega dne pred nami dolga pot. Še uvodna molitev s prošnjo za blagoslov, prva skupinska slika - in že gremo. Ob žuboreči vodi smo hodili in plezali (tudi po vseh štirih) ter se dvignili visoko nad Vrhniško dolino. Pot nas je vodila po gozdu z veliko vlage, tako da so nam popestrile naše druženje žabe.

Na lepi sončni jasi smo imeli prvo skupno kosilo v naravi in nato počitek v ležečem položaju. To dobro navado pohodnikov po evropski pešpoti smo vsi z veseljem sprejeli za svojo. Nato pa naprej. Sonce nas je grelo in potrebni smo bili vode - veliko vode. Domačini so bili zelo prijazni in so nam v naše izpraznjene plastenke z veseljem točili dobro vodo. Hvaležni smo bili tudi za vsako jabolko in slive, ki so se nam ponujale ob poti. Hodili smo po prelepi, nam doslej neznani Menišiji. Pozno popoldne smo prispeli do Hruškarjev, kjer nas je sprejela prijazna gostiteljica Ivanka. Najprej nam je ponudila tako pogrešano kavico. Dobili smo svojo hiško s kuhinjo, prhami in posteljami. Postreženi smo bili prav po kraljevsko - z dobro obaro, palačinkami in »lubenično tortico«. Po takšni osvežitvi bi lahko prehodili še kar nekaj kilometrov. A smo si vseeno raje malo pogledali vas, se zmasirali in poklepetali. Tako nam je minil **prvi dan**.

Po dobrem spancu smo dobili še dober zajtrk in popotnico, pa tudi sadja smo si lahko nabrali. Kar težko smo se poslovili. Toda dogovorili smo se, da se ob morebitni deklinaciji ali fantovščini katerega od nas zberemo prav tu. Nato smo se odpravili k Sv. Vidu. Pred nami je moral hoditi medved, saj nam je pustil prepoznavno sled - velikanski iztrebek. Pri cerkvi sv. Vida so nas že čakale štiri srčice za enodnevni pohod: Helena Š., Eli, Božena in Bernarda. Pred oltarjem smo zapeli: »Pa se sliš od svetga Vida zgun ...«

Mi bi še kar peli, a bližajoči se temni oblaki so nas priganjali naprej in bili hitrejši od nas - kar naenkrat je zapihal hladen piš in zatem se je ulilo. Vedrili smo na robu gozda, a drevesa nas niso kaj dosti ubranila pred močnim dežjem. Nevihta je k sreči hitro minila. Premočeni smo prišli do prve strehe, se preoblekli, pa še sonce je posijalo.

Spustili smo se v dolino zgornjega toka Iške, tokrat čisto kalne zaradi nevihte. Nekaj časa smo hodili ob reki, nato pa se vzpeli v Predgozd, v enega najpomembnejših krajev našega potepanja: tukaj se namreč križata evropski pešpoti E6 (Slovenijo prečka od severa proti jugu) in E7 (od zahoda na vzhod). Na tem mestu smo imeli kosilo in počitek, a so ju prekinile kaplje dežja in nas priganjale naprej. Ker je kazalo, da dež ne bo ponehal, smo v pelerinah in z dežniki nadaljevali pot čez Bloke, vse do Velikih Lašč. Tam so nas pričakali domačini in nas odpeljali na svoje domove. Sprejeli so nas za svoje, nas nahranili, lahko pa smo se tudi pogreli na topli peči.

Prijazni gostitelji so nas zjutraj kakor graščake odpeljali na grad Turjak - k maši v grajski kapeli. Sledil je ogled gradu pod strokovnim vodstvom. Posijalo je sonce in nas vabilo naprej h končnemu cilju tridnevnega popotovanja - k izviru Krke. Po gozdu do Podpeči nas je spremljal lep vzgojen, velik kuža, ki se je brez lastnika potepal okoli. Srečali smo kar nekaj pohodnikov in upali, da se jim bo pridružil, a on je bil zvest naši družbi vse do prve vasi, od koder so ga napodili domači psi. V Vidmu smo si ogledali lepo cerkev z zgovornim napisom: V tem znamenju boš zmagal. Ustavili smo se tudi ob spomeniku Toneta Kralja.

Iz Vidma pa spet v gozd. Markacije so nas zapustile - skrenili smo s prave poti. Sedeli smo na križišču in ugibali, v katero smer naj se podamo. Kakor vedno v takih trenutkih na evropski pešpoti so nam bili poslani angeli: najprej v podobi voznice avtomobila, ki nas je usmerila do lovske kočice, in potem še dveh lovcev, ki sta nam na zemljevidu pokazala, kje smo. Bila sta tako prijazna, da sta tri pohodnice in nekaj prtljage odpeljala do končnega cilja, za katerega se je izkazalo, da sploh ni bil tako daleč. Preostali del ekipe je kaj kmalu našel markirano pot, ki je vodila do izvira Krke.

Domov smo prišli v večernih urah. Ugotovili smo, da smo na poti marsikaj pozabili: pohodno palico, dežnik, oblačila ... Veseli pa smo bili, da je v gozdu ostalo in se stopilo tudi kar nekaj naših problemov. Trdno smo odločeni naslednje leto nadaljevati to pot od izvira Krke preko Žužemberka, Dolenjskih Toplic in mogoče še dlje.

Odmevi:

Še E7

Zapisala: Albina Košir

Že vse od pohoda srčkov po E7 (od 28. 8. do 30. 8.) se držimo ponosno.

Od Borovnice do izvira Krke!

Kolikšen procent Slovencev to zmore v treh dneh? (O letih ne bom rekla nobene.)

In to niso bili navadni dnevi v smislu: those were the days!

Ne, prvi dan je bil pasje vroč, drugi plohist in tretji zgubasto iskalen, kar je pot precej podaljšalo.

To je zmoglo 7 srčic in 1 srček.

Napori so pozabljeni, nočni komarji le še srbeče bulice, čevlji posušeni, žulji zašiti, nestrpnosti obžalovane ...

Ostal pa je v spominu Pekel, tista pokrajina z neverjetno obloženimi jablanami, gozd z medvedmi, lovci z džipom, gostiteljica s palačinkami, starokopiten – še vedno poročen »dinozaver« in »hrast« v turjaškem dvoru.

Silva: Nikoli več ne bom rekla, da je Slovenija majhna! Kar peš naj jo prehodi, kdor to trdi. Če bi lahko zravnali vse vzpetine in naredili rjuho, kakršna je Poljska, bi njihovo dolgočasno ozemlje gotovo prekrili.

Nevio: Ne vem, ali bi obul mokre ali suhe nogavice. Suhe bom, zaslužim si jih!

Ne, mokre bom, saj že spet pada! (Med monologom rdeč v obraz od resnosti problema.)

Alenka: Borila sem se z medvedom in najljubše hlače mi je strgal! (S 30 cm veliko luknjo se je vrnila iz grma. Ni znano, ali je medved preživel. Enega smo kasneje videli v džipu lovcev.)

Breda: Ja, a veš, mislim, ej...!

Marija: Iz pelerine teče naravnost v goratex čevlje (pa tako lepa pelerina – plesna).

Cvetka: Hvala za žulj – to je Božja volja. Moja pa je, da se bom zdaj zaradi njega peljala. (In se je. Nato pa si je predpisala terapijo: žrebičkov zrezek.)

Marjana: Poljubite žabca, mogoče se bo spremenil v vašega novega princa! (Pa se je le poscal.)

Albina: Lovci pomagajte živalim (v zamrzovalne skrinje), pomagajte še nam (iz gozda)!

Ravno v deževnem dnevu so se nam pridružile še enodnevne srčice.

Ja, kaj hočemo: vreme se ne da krotiti, dnevi v tednu ne vrteti, odločitev pa ME ne spreminjamo kar tako. So jih drugi in to vedno koga rani!

Skozi vasi pa ne skupaj, ampak na vsakih 10 m po ena (kakor partizani zaradi možnega napada z brzostrelko) in z rokami med vejami z zrelim sadjem (tudi kakor partizani).

Domačini pa za zavesami - čisto tiho (niso še pozabili, kako hudo je bilo pri njih med zadnjo vojno, cela generacija jim manjka).

Mi pa spet pridemo - če bo Božja volja!

Odmevi:

Zapisala: Lara Šilič

ROMANJE NA PTUJSKO GORO

V nedeljo, 6. 9. 2009, smo se srčki zbrali za cerkvijo sv. Jožefa, kjer nas je čakal šofer Tomaž z avtobusom. Ko smo bili vsi zbrani, smo se odpeljali proti Ptuj.

Tam smo si najprej ogledali cerkev minoritskega samostana. Ko smo šli proti cerkvi sv. Jurija, smo lahko videli s cvetjem okrašeno mestno hišo. Po ogledih smo imeli odmor za kavo in WC. Peš smo jo mahnili še na Ptujski grad. Slišali smo veliko o zgodovini Ptuja, si ogledovali grajske sobane ter občudovali tapiserije in galerijo umetniških slik.

Potem pa na avtobus in do našega osrednjega cilja - Ptujske Gore. V gotski cerkvi smo imeli sv. mašo, pri kateri smo prosili za Heleno in Vilija, jima izročili darilo in zaželeli vse najlepše na skupni poti.

Imeli smo še nekaj prostega časa in malico, nato pa pot nazaj. Vili, ki nam je kot Štajerec ves čas kaj povedal v mikrofon, nas je opozoril na Dravinjo, ki večkrat poplavi dolino. Nazadnje smo v cerkvi v Studenicah videli 400 let staro neiztrohljeno truplo mučenika v samostanu dominikank oz. magdalenk ter se napili pri studencu Sofije Rogaške, ki je samostan ustanovila.

Potem nas je Tomaž odpeljal nazaj v Ljubljano. Med potjo smo veselo prepevali slovenske narodne pesmi.

ZAHVALA

Helena Reščič Granda in Vili Granda se najlepše zahvaljujeta vsem, ki ste naju z molitvijo in dobrimi željami pospremili na najino skupno življenjsko pot. Upava in verjameva, da bo naše skupno prijateljstvo še naprej bogatilo najino življenje. Hvala tudi za vse vaše darove!

Najlepše se zahvaljujeta tudi patru Viliju za doživetost mašo in blagoslov!

BOG VAS ŽIVI!

**VABILO
NA 3. POSVET SKUPINE SRCE**

Skupina SRCE vabi na svoj 3. posvet »**OTROCI IN RAZVEZA**« v Duhovnem središču sv. Jožefa v Ljubljani v **soboto, 10. 10. 2009**, od **9.00 do 14.30**. Sodelovali bodo priznani psihologi s področja vzgoje otrok ter starši in otroci, ki so izkusili težo razveze. Poleg razmišljanj o problemih te vzgoje želimo opozoriti na težavni položaj, v katerem se znajdejo starši in otroci, na nekatere kritične vzgojne probleme ter izoblikovati nekaj mnenj in predlogov za delo z otroki po razvezi v okviru Cerkve.

PROGRAM POSVETA:

1. del: strokovna opredelitev

- p. Viljem Lovše:** Skrb za otroke po razvezi v luči Božje besede
- Mirjam Erce:** Otrokovo doživljanje ločitve
- Dušica Grgič:** Stiki s staršem, ki ne živi z otroki
- Bogdan Žorž:** Koliko staršev imam? - Otroške travme po razvezi

2. del: pričevanja

- Nataša Urh:** Izkušnje katehistinje z otroki po razvezi
- Alenka Tomc:** Izkušnje razvezane matere z vzgojo otrok
- Vili Granda:** Vloga očeta pri vzgoji otrok po razvezi
- Nina Reščič:** Odraščanje v enostarševski družini

3. del: diskusija, zaključki,

Zaključek srečanja s sv. mašo v kapeli

SKUPINA SRCE VABI

NA KOSTANJEV PIKNIK

v nedeljo, 18. oktobra 2009.

Zborna mesto je **ob 13.00** na glavnem trgu v Motniku.

Kdor more, lahko kaj speče ali prispeva kakšno osvežilno pijačo.
Za kostanj bo poskrbel Tomaž, naša gostiteljica pa bo Veronika Jeretina.
Podrobnosti in prijave: Tomaž Rozman, tel. 041 647 212
Z njim se boste lahko dogovorili tudi glede organizacije prevoza

Vabimo vas na

ROMANJE NA SLADKO GORO IN PONIKVO

Z OBISKOM PRI p. KARLU GERŽANU

Zberemo se v nedeljo, 25. oktobra 2009,

pred Duhovnim središčem sv. Jožefa v Ljubljani,

od koder bo ob 7.30 odpeljal avtobus.

Pot bo vodila iz Ljubljane proti Celju proti Rogaški Slatini do Sladke Gore, kjer se bomo ob 10.30 udeležili sv. maše, ki jo bo daroval p. Karel Geržan. Po maši bomo z njim poklepetali, ogledali si bomo to prelepo romarsko cerkev ter se nato na Sladki Gori ali v okolici okrepčali s skupnim kosilom.

Na poti nazaj se bomo ustavili v rojstni hiši blaženega Antona Martina Slomška in se v poznih popoldanskih urah vrnili v Ljubljano.

DUHOVNO VODSTVO: p. dr. Viljem Lovše, p. dr. Karel Gržan

CENA PREVOZA IN VSTOPNINE NA PONIKVI: ca. 15 € (10 € ob prijavi, 5 € na romanju - odvisno od števila prijavljenih)

PRIJAVE sprejema **Tomaž Rozman** po telefonu št. 041 647 212 ali na e-naslov rozman.tomaz@kks-kamnik.si do vključno 10. 10. 2009.

Za pot potrebujemo le dobro voljo in za zelo lačne malico, za kosilo bo poskrbljeno.

V Ljubljano se vrnemo do 19h.

Vabljeni!

Seminarji

- Seminar **Spodbujanje razvoja samozavesti in samospoštovanja:** novo izvedbo seminarja bomo začeli **7. 10. 2009** v Ljubljani. Na njem boste izvedeli več o pomenu ter znakih visokega in nizkega samospoštovanja, razvoju samospoštovanja, možnosti za pridobivanje novih pozitivnih izkušenj. Prav tako daje seminar novo znanje in vključuje vaje za osebni razvoj. Poteka vse leto, 16 srečanj, ob sredah na 14 dni, med 17.00 in 18.45. Namenjen je vsem pedagoškim delavcem in staršem. Izvajali ga bomo v Ljubljani, v Duhovnem središču sv. Jožefa na Poljanah, od **7. 10. 2009 do 26. 5. 2010**. *Vodi:* mag. Silvo Šinkovec. *Prijave* sprejemamo do 28. 9. 2009 (01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com).
- Seminar **Osebni dnevnik:** vabimo vas na njegovo prvo izvedbo v tem šolskem letu, ki bo **16. 10. 2009**. Ta seminar pomaga ozavešiti pretekle življenjske izkušnje in jih povezati v smiselno celoto. To deluje terapevtsko in prebujata ustvarjalnost. Udeleženci se naučijo uporabljati osebni dnevnik kot metodo osebnostne rasti. Seminar poteka v dveh delih (dva vikenda), 2 x 16 ur. Namenjen je vsem pedagoškim delavcem, staršem in drugim posameznikom. Potekal bo v Ljubljani: 1. del: **16. do 18. 10. 2009**, 2. del: **20. do 22. 11. 2009**. *Prijave* sprejemamo do **7. 10. 2009**. *Vodita:* mag. Silvo Šinkovec in Judita Mihelčič. *Prijave* in informacije: 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com.
- Dne **24. 10. 2009** vas vabimo na letošnjo prvo izvedbo **Dneva osebnega dnevnika**. Ta seminar je namenjen vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja Osebni dnevnik. Potekal bo v Ljubljani, v Duhovnem središču sv. Jožefa na Poljanah. *Vodita:* mag. Silvo Šinkovec in Judita Mihelčič. *Prijave* do 14. 10. 2009 (01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com). *Cena:* 28,00 EUR.
- **Uvajanje v meditacijo:** "Marijina kapela - Duhovno središče sv. Jožefa". V soboto, 3. oktobra 2009, od 9.00 do 19.00. Zaključek s sv. mašo ob 19.00. *Vodi:* p. Silvo Šinkovec.
- Vabimo k slavljenju prvih petkov v Marijino kapelo: od 17. do 18.40 - sv. spoved v cerkvi sv. Jožefa; ob 19. uri sv. maša v Marijini kapeli; od 19.30 do 20.30 - češčenje v Marijini kapeli.
- Vabimo k duhovnim večerom (premišljevanju ob odlomkih Svetega pisma) vsako sredo po večerni maši ob 19.40 v Marijino kapelo Duhovnega središča sv. Jožefa v Ljubljani.

DUHOVNE VAJE

- **5-DNEVNE DUHOVNE VAJE V TIŠINI** z naslovom: »Odkrij, da nisi sam, ampak Njegov«; od ned., 25/10/2009, ob 21:00 do 30. 10. po kosilu pri sestrah v Ilirski Bistrici. Za vse, ki želite živeti življenje v VEČJI polnosti sredi vsakdanjega delovnega ritma in že imate izkušnjo osebne molitve!
Vodi: p. Viljem Lovše s sodelavci. Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik: vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 01 2322 077, GSM 051 613 374 ali po e-pošti na naslovu zsi@rkc.si.
- **6-DNEVNE IGNACIJANSKE DUHOVNE VAJE** za VSE od petka, 23/10/2009, ob 20:00 do 29. 10. ob 14.00 pri Sv. Duhu nad Škofjo Loko. *Vodita:* p. Jože Roblek, DJ, tel. 041 942120, e-naslov: joze.roblek@rkc.si, in s. Meta Potočnik, OSU, tel. 031 236729, e-naslov: meta.potocnik@rkc.si.
- **ODMIK ZA MOŠKE I.** od petka, 27/11/2009, ob 20:00 do 29. 11. 2009 pri Sv. Duhu nad Škofjo Loko. Za moške, ki želijo bolj ustvarjalno in zavestno živeti svojo moškost v odnosu do sebe, drugih, sveta in Boga. Način dela je seminarski: predavanje, osebno delo in skupni pogovor. *Vodita:* p. Viljem Lovše in p. Damjan Ristič. Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik: vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 01 2322 077, GSM 051 613 374 ali po e-pošti na naslovu zsi@rkc.si.

SKUPINA SRCE VABI

na

DUHOVNE VAJE ZA RAZVEZANE, SAMSKE IN OVDOVELE S POSEBNIM PROGRAMOM ZA OTROKE

Kdaj: petek, 11. 12. 2008, ob 20:00 do 13. 12. 2008 po kosilu

Kje: pri sestrah uršulinkah, Sv. Duh nad Škofjo Loko

Vodi: p. Miha Sekolovnik in s. Meta Potočnik; s seboj prinesite Sveto pismo, zvezek in pisalo.
Organizirano bo tudi varstvo za otroke.

Prijave sprejema: Helena Reščič Granda, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

Za vas smo prebrali:

KO SE HUDE STVARI ZGODIJO DOBRIM LJUDEM

Avtor: Harold S. Kushner

Pripravil: Vili Granda

Kako se lahko razbremenimo občutka krivde, ki nam ne da spati? Pomaga, če se pogovorimo s človekom, ki mu zaupamo in nas pozna. Ni nujno, da je profesionalc. Imeti mora le zdravo pamet. Lahko se pridružimo skupini za samopomoč, v kateri se zbirajo ljudje, ki so doživeli nekaj podobnega kakor mi, npr. skupina za žalujoče po samomoru, Vera in luč... Mnogim je pomagala knjiga Harolda S. Kushnerja 'Ko se hude stvari zgodijo dobrim ljudem'.

Včasih je občutek krivde pravilen in potreben. Takrat je naš najboljši zdravnik spovednik. Kakšen vrelec duhovnega zdravlja je sprava s samim seboj, bližnjimi in Bogom, tistim Bogom, ki človeka pozna, nikoli ne obsoja, pač pa usmiljeno nagovarja po imenu v zdravju in bolezni. Moralnost ni v tem, da ne delamo napak, ampak da kljub temu rečemo: "Gospod, ti veš, da te ljubim!" Dr. Janja Ahčin (revija Prijatelj: 3/1997)

In kako je knjiga pomagala meni?

Vprašanje "Zakaj se to dogaja prav meni" me je po razbitju zakona zelo pritiskalo k tlom! Vem, da nisem popoln človek, vendar sem prepričan, da sem globoko v sebi pošten in dober! Zdelo se mi je, da se mi dogaja krivica, ki si je nisem zaslužil. In prav v tem obdobju me je nagovoril ta pisatelj judovskega rodu, ki je osmisli trpljenje ne le na podlagi krščanskega nauka, ampak bolj splošno, bolj človeško, bolj ganljivo in humano. Preprosti in iskreni nasveti so se me dotaknili in nenadoma nisem bil več sam. Bil sem eden izmed velikanske množice ljudi, ki so šli skozi takšno ali podobno preizkušnjo. In takrat sem se spet zavedel, da v nesreči nisem sam ... Pa je bilo že zato lažje in na življenje sem gledal bolj pomirjeno. To je bil eden mojih korakov na poti k notranjemu pomirjenju s samim seboj in svetom, vključno z mojo bivšo ženo.

- **Srečanje** skupine Srce bo v ponedeljek, 28. septembra 2009. V tem šolskem letu so datumi srečanj še: 26. oktober, 30. november, 21. december, 25. januar 2010, 22. februar, 29. marec, 19. april, 24. maj, 21. junij ter poletni srečanja 26. julija in 30. avgusta 2010.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih nakažite na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ-ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri strokovnjaki pomagajo v **osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami**.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

PRAKTIČNE INFORMACIJE

KAKO VAM LAHKO MOBILNI TELEFON KORISTI V IZREDNIH RAZMERAH

Morda se sliši nemogoče, vendar vaš mobilni telefon zmore več, kakor si lahko predstavljate. Pomaga vam lahko v na videz nerešljivih situacijah - tudi ko gre za vaše življenje. Natisnite in shranite si to sporočilo, nikoli se ne ve ...

KAKO KJER KOLI NA SVETU POKLICATI REŠEVALCE, POLICIJO, GASILCE ...

Vsem znano številko 112, lahko pokličete kjer koli na svetu. Tudi če je vaš telefon zunaj dosega izbranega omrežja, bo številka delovala, saj bo sam poiskal operaterja. Takoj po vzpostavitvi klica se vam bodo na displeju prikazale številke intervencijskih služb za območje, na katerem ste. Zanimivo, telefon vam bo omogočil vtiskati številko 112, tudi če je zakljenjen.

KLJUČI ZA DALJINSKO ODPIRANJE AVTOMOBILA SO OSTALI ZAKLENJENI V VAŠEM VOZILU

Morda boste nekoč potrebovali tale trik: če se vam je zgodilo, da je ključ za daljinsko odpiranje avtomobila ostal zaklenjen v vozilu, rezervnega pa imate doma ali ga ima vaš partner, morate storiti tole: z mobilnim telefonom pokličite tistega, ki ima dostop do rezervnega ključa. Vaš mobilni telefon držite v oddaljenosti 30 cm od avtomobilskih vrat, vi pa prosite imetnika rezervnega ključa, naj čim bližje mobilnemu telefonu pritisne gumb za daljinsko odpiranje. Vaš avtomobil se bo zagotovo odklenil. Ker gre za prenos kode po telefonu, razdalja sploh ni pomembna - torej lahko to storite, tudi če ste v tujini.

SKRIVNA REZERVA V BATERIJI VAŠEGA MOBILNEGA TELEFONA

Predstavljajte si, da je baterija vašega mobilnega telefona pri koncu, vi pa morate opraviti nujni klic. Mobilni telefoni Nokia imajo možnost vklopa rezervne moči baterije. Aktivirajte jo tako, da vtiskate * 3 3 7 0 # in vašemu mobilnemu telefonu se bo moč povečala na 50 %. Rezervo bo dopolnil pri naslednjem polnjenju baterije.

KAKO PREPREČITI UPORABO VAŠEGA MOBILNEGA TELEFONA, ČE VAM GA UKRADEJO

Pomembno je, da poznate serijsko številko mobilnega telefona. Če je ne poznate, vtiskajte * # 0 6 # in na displeju se vam bo pokazala 15-mestna številka. To je edinstvena številka, ki jo ima samo vaš mobilni telefon. Prepišite jo in jo hranite na varnem mestu. Če vam mobilni telefon ukradejo, pokličite svojega mobilnega operaterja in mu povejte to številko. Operater bo poskrbel za blokado vašega telefona. Čeprav ga morda ne boste več videli, boste vsaj vedeli, da ga ne more nihče drug uporabljati - tudi če bo zamenjal SIM-kartico. Če bomo vsi ravnali tako, kraja mobilnih telefonov ne bo več smiselna.

Pripravila: Silva Zimic

* * *

- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič Granda, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.

OBVESTILO: Alenka Tomc je o počitnicah na Murterju in potepanju po E7 pripravila zanimivo fotoreportažo. Ker ju v glasilu zaradi težav s tiskanjem ni mogoče objaviti, sta priloženi ločeno.